РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

20 май 2010 година *

По дело C-308/08

с предмет иск за установяване на неизпълнение на задължения, предявен на основание член 226 ЕО на 10 юли 2008 г.,

Европейска комисия, за която се явяват г-жа S. Pardo Quintillán и г-жа D. Recchia, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ищец,

срещу

Кралство Испания, за което се явява г-жа N. Díaz Abad, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник,

* Език на производството: испански.

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: г-н J.-C. Bonichot, председател на състав, г-н C. W. A. Timmermans, г-н K. Schiemann, г-н P. Kūris и г-н L. Bay Larsen (докладчик), съдии,

генерален адвокат: г-жа E. Sharpston,
секретар: г-н R. Grass,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 С исковата си молба Комисията на Европейските общности иска от Съда да установи, че Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, стр. 7, Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109, наричана по-нататък „Директивата за местообитанията“), съгласно тълкуването ѝ с Решение на Съда от 13 януари 2005 г. по дело Dragaggi и др. (C-117/03, Recueil, стр. I-167) и с Решение на Съда от 14 септември 2006 г. по дело Bund Naturschutz in Bayern и др. (C-244/05, Recueil, стр. I-8445), както и на задълженията, произтичащи от член 12, параграф 4 от посочената директива, във връзка с проекта за реконструкция на селския път от Villamanrique de la Condesa (Севиля) до El Rocío (Уелва) (наричан по-нататък „проектът за реконструкция на селския път“).

Правна уредба

Правната уредба на Съюза

2 Съгласно шестото съображение от Директивата за местообитанията „като има предвид, че за възстановяването или запазването на естествените местообитания и видовете, които са от интерес за Общността, в [благоприятно състояние на опазване] е необходимо да се определят специални защитени територии с

цел да се създаде взаимосвързана европейска екологична мрежа по установен хронологичен план“.

3 Съгласно член 3, параграф 1 от Директивата за местообитанията се изгражда „единна европейска екологична мрежа на специалните защитени зони, наречена „Натура 2000“. Тази мрежа, състояща се от територии, обхващащи естествените местообитания от приложение I, както и местообитанията на видовете от приложение II, дава възможност за запазването или където е подходящо, възстановяването на благоприятно състояние на [опазване] на тези типове естествени местообитания и местообитанията на видовете в техния естествен район на разпространение“.

4 Текстът на член 4 от Директивата за местообитанията гласи следното:

„1. Въз основа на критериите, установени в приложение III (етап 1), и съответната научна информация всяка държава членка представя списък на територииите, като посочва намиращите се в тях типове естествени местообитания от приложение I и местни видове от приложение II, които обитават тези територии. […]

В срок от 3 години след нотифицирането на настоящата директива този списък се изпраща на Комисията заедно с информация за отделните територии. […]

2. Въз основа на установените в приложение III (етап 2) критерии и в рамките на пет от посочените в член 1, буква в), iii) биогеографски региони, както и в цялата територия, посочена в член 2, параграф 1, Комисията в съгласие с държавите членки съставя от списъците на държавите членки проектосписък на територииите от значение за Общността [наричани по-нататък „ТЗО“], в който се идентифицират територии с един или повече типове приоритетни естествени местообитания или с един или повече [приоритетни] видове.

[…]

Списъкът на територииите, избрани като [ТЗО], в който се идентифицират територииите с един или повече типове приоритетни естествени местообитания или с един или повече приоритетни видове, се приема от Комисията съгласно процедурата, установена в член 21.

[…]

5. След включване на дадена територия в списъка, посочен в параграф 2, трета алинея, тя подлежи на разпоредбите на член 6, параграфи 2, 3 и 4.“

5 Сред видовете, които са от интерес за Общността, посочени в приложение II към Директивата за местообитанията, като приоритетен вид е посочен Lynx pardina (наричан по-нататък „иберийски рис“). Член 1, буква з) от тази директива определя „приоритетните видове“ като „посочените в буква ж), i) видове, за чието [опазване] Общността носи особена отговорност, [предвид важността на техния естествен район на разпространение] на територията, посочена в член 2“.

6 Член 6 от Директивата за местообитанията, който предвижда режим на защита на ТЗО, разпорежда в своя параграф 2:

„Държавите членки вземат подходящи мерки за предотвратяване в специалните защитени територии на влошаването на състоянието на естествените местообитания на видовете, както и обезпокояване на видовете, за които са определени

териториите, доколкото това обезпокояване може да има значително въздействие с оглед на целите на настоящата директива."

7 Текстът на член 12, параграф 4 от Директивата за местообитанията гласи следното:

„Държавите членки установяват система за мониторинг на неумишлено залавяне или убиване на животинските видове, посочени в приложение IV, буква а). В светлината на събраната информация държавите членки предприемат понататъшни мерки за изследване и [опазване], които са необходими, за да гарантират, че неумишленото залавяне или неумишленото убиване няма да имат [значителни отрицателни последици за] съответните видове."

8 Иберийският рис е включен сред видовете, изброени в приложение IV, буква а) от Директивата за местообитанията.

Обстоятелства в основата на спора и досъдебно производство

9 През декември 1997 г. Кралство Испания предлага като ТЗО природен парк Doñana, поради това че там се среща по-специално иберийският рис.

10 През ноември 1999 г., тоест между момента, когато тази територия е предложена, и момента, когато тя действително е вписана като ТЗО от Комисията, е приет проектът за реконструкция на селския път. Той граничи с природен парк Doñana и в даден участък го пресича.

11 Като преценява, че реконструкцията на този път е извършена, без да са взети всички необходими мерки за предотвратяване на отрицателните последици за околната среда, по специално за иберийския рис, на 1 април 2004 г. Комисията изпраща официално уведомително писмо на Кралство Испания, с което твърди, че то не е изпълнило задълженията си по членове 6 и 12 от Директивата за местообитанията.

12 За да се съобрази с Решението по дело Dragaggi и др., посочено по-горе, на 4 юли 2006 г. Комисията отправя до Кралство Испания допълнително официално уведомително писмо. В него тя посочва, че Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по Директивата за местообитанията съгласно тълкуването ѝ с това решение, както и задълженията, произтичащи от член 12, параграф 4 от тази директива. В това отношение тя напомня за значимостта на присъствието на иберийския рис на територията, където е изпълнен проектът за реконструкция на селския път, и посочва, че превръщането на този селски път в шосе разделя естественото местообитание на този вид и го излага на опасност от неумишлено убиване, като се има предвид, че защитните мерки не могат да се считат за подходящи.

13 На 19 юли 2006 г. с Решение 2006/613/ЕО за приемане съгласно Директива 92/43 на списъка с територии от значение за Общността в Средиземноморския

биогеографски регион (ОВ L 259, стр. 1) Комисията включва природен парк Doñana в този списък.

14 С писмо от 25 септември 2006 г. Кралство Испания отговаря, че след предприемането на коригиращи мерки не е имало никакви сблъсквания и че очевидно защитните мерки значително намаляват опасността от сблъсквания, макар да не я изключват напълно.

15 Като счита, че нарушението на правото на Съюза продължава, на 18 октомври 2006 г. Комисията издава мотивирано становище, в което повтаря своите твърдения за нарушения и приканва Кралство Испания да се съобрази с това становище в двумесечен срок от получаването му.

16 В отговор на 18 декември 2006 г. Кралство Испания изпраща доклад на Junta de Andalucía, в който още веднъж се подчертава фактът, че след предприемането на коригиращи мерки не е имало никакви сблъсквания с иберийски рис.

17 Тъй като счита, че положението остава незадоволително, на 10 юли 2008 г. Комисията предявява настоящия иск.

По иска

По първото твърдение за нарушение, изведено от твърдяното неизпълнение на задължението, произтичащо за ответната държава членка от Директивата за местообитанията, да не позволява намеса, която сериозно би засегнала екологичните характеристики на съответната територия

Доводи на страните

18 Комисията поддържа, че като е осъществило разглеждания проект за реконструкция на селския път, без същевременно да предприеме подходящи защитни мерки, Кралство Испания е извършило намеса, която значително е изменила екологичните характеристики на предложената ТЗО, смятана за жизненоважна за иберийския рис.

19 Всъщност въпреки приетите от испанските власти коригиращи мерки тази намеса в територия, която е особено важна за съществуването на иберийския рис, разпокъсвала местообитанието на този вид, като затруднявала разпръсването на младите рисове, както и връзката между различните „териториални ядра“ и излагала предимно младите индивиди на опасност да бъдат убити при сблъскване. Това водело до опасност от изчезване на този приоритетен вид, в нарушение на задълженията, произтичащи от Директивата за местообитанията съгласно тяхното тълкуване в практиката на Съда.

20 Кралство Испания възразява, че регионалният път от Villamanrique de la Condesa до El Rocío е представлявал и все още представлява асфалтиран път, който андалуските власти само са запазили по подходящ начин. Следователно не можело да се счита, че е извършена намеса, която е засегнала сериозно екологичните характеристики на територията. Дори и да се предположело, че случаят е такъв, Кралство Испания при всички случаи било приело мерки с цел да се предотврати причиняването на вреди на околната среда.

Съображения на Съда

21 Следва да се напомни, че съгласно Директивата за местообитанията по отношение на територииите, където се намират естествени местообитания и/или които се обитават от приоритетни видове и са идентифицирани с оглед включването им в общностния списък, държавите членки са длъжни да предприемат подходящи защитни мерки, за да поддържат характеристиките на посочените територии. Следователно държавите членки не могат да позволят намеси, които създават опасност от сериозно засягане на екологичните характеристики на тези територии. Такъв е по-специално случаят, когато намесата създава опасност от изчезването на приоритетни видове, обитаващи засегнатите територии (вж. в този смисъл Решение по дело Bund Naturschutz in Bayern и др., посочено по-горе, точки 44 и 46).

22 Впрочем Комисията твърди именно, че Кралство Испания е извършило нарушение, като е позволило намеса, която значително е изменила екологичните характеристики на предложената ТЗО и създава опасност от изчезването на иберийския рис, приоритетен вид, чието присъствие там е една от многото причини, обосноваващи предложението на ответната държава членка природен парк Doñana да бъде определен за ТЗО.

23 В това отношение е необходимо, на първо място, да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика при искове за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка Комисията е длъжна да установи наличието на

твърдяното неизпълнение. Всъщност именно тя, без да може да се основава на каквато и да било презумпция, трябва да представи пред Съда необходимите доказателства, въз основа на които той да провери дали е налице неизпълнение на задължения (вж. Решение от 4 октомври 2007 г. по дело Комисия/Италия, C-179/06, Сборник, стр. I-8131, точка 37 и Решение от 10 септември 2009 г. по дело Комисия/Гърция, C-416/07, Сборник, стр. I-7883, точка 32).

24 Безспорно е, че първото асфалтиране на селския път от Villamanrique de la Condesa до El Rocío е завършено през 1989 г. Що се отнася до разглеждания проект за реконструкция, неговото изпълнение е разрешено през февруари 2000 г., при условие че се приемат мерки като изграждане на места за преминаване на животните, поставяне на подходящи пътни знаци и на ограничителна ограда за животните по дължината на участъка от пътя, пресичащ горския район, който е най-благоприятният район за опазване на иберийския рис. Реконструкцията на селския път е завършена през юли 2001 г. През това време постепенно са приети редица допълнителни коригиращи мерки, приключили през ноември 2004 г. От преписката по делото е видно, че макар работите по асфалтирането да не изменят трасето на разглеждания път, нито неговите размери, те променят неговото предназначение, като превръщат посочения селски път в шосе. В резултат на тази реконструкция се увеличава движението по-специално на лични моторни превозни средства и скоростта на преминаващите превозни средства.

25 Безспорно е, че като цяло пътните инфраструктури могат да представляват същинска бариера за определени видове, посочени в Директивата за местообитанията, и като по този начин разпокъсват техния естествен район на разпространение, да благоприятстват ендогамията и генетичните отклонения в рамките на този вид. Все пак не е ясно дали действително разглежданата реконструкция на практика се е отразила върху разпокъсването на местообитанието на иберийския рис.

26 В това отношение следва да се посочи следното.

27 От изследването относно преброяването на популациите на иберийския рис в Испания и Португалия (El Lince ibérico (Lynx pardinas) en España y Portugal

— Censo — diagnóstico de sus poblaciones, Guzmán, J. N., e.a., Ministerio de Medio Ambiente, 2004) следва, че около половината от популацията на иберийския рис, обитаващ природен парк Doñana, е съсредоточена на 20 % от неговата площ, точно там, където се намират най-многобройните популации на зайци, неговата основна храна.

28 От друга страна, поради липсата на зайци на 75 % от района на разпространение на иберийския рис, броят на териториите за размножаване е намалял от около 12 до не повече от 8.

29 Освен това от резюмето на окончателния доклад за извършена дейност за периода от 1 юли 2002 г. до 30 юни 2006 г., изготвен от испанските власти (Recuperación de poblaciones de Lince ibérico en Andalucía, Proyecto Life nº 02NAT/E/8609, Consejería de Medio Ambiente, Septiembre 2006), следва, че е важно да се улеснява връзката между различните територии на район Doñana, обитавани от популацията на иберийския рис, като се има предвид, че тази популация се състои от малки „териториални ядра“, между които преминават индивиди, които се разпръсват.

30 По-специално от преписката следва, че най-важното първоначално ядро от малки иберийски рисове се намира в горските територии на Coto del Rey, в природен парк Doñana, и на Matasgordas, в природен парк Doñana. От това ядро младите иберийски рисове следват две основни линии на разпръсване — една на север, която пресича асфалтирания селски път от Villamanrique de la Condesa до El Rocío, и друга на запад.

31 Впрочем през ноември 2006 г. са изградени осем места за преминаване на животни, както и два моста, с цел да се гарантира възможността за преминаване на посочения път и следователно да се преодолее неговото действие като бариера вследствие реконструкцията му в регионално шосе.

32 Вярно е, че съгласно доклад на WWF/Adena от септември 2007 г. (Informe sobre el camino agricola asfaltado Villamanrique de la Condesa (Sevilla) — El Rocío (Huelva) изградените места за преминаване на животни се оказват неизползваеми и безполезни поради недостатъци при проектирането и липса на поддръжка или неприемане на допълнителни коригиращи мерки.

33 Все пак в техническия доклад, изготвен от консултантска фирма Inerco през ноември 2006 г. по искане на общинската администрация на Villamanrique de la Condesa (Informe Técnico sobre las medidas correctoras adoptadas en las obras de adecuación del firme de la via Villamanrique — El Rocío (Sevilla — Huelva), се посочва, че броят на местата за преминаване на животни, които пресичат обсъждания път, както и начинът, по който са проектирани, са оценени като приспособени към характеристиките на пътя, който те имат за цел да направят годен за преминаване. Тяхното функциониране било ограничено единствено в случай на изключителни валежи от дъжд.

34 Въпреки че между март 2006 г. и февруари 2007 г. е установено използване на местата за преминаване от иберийския рис само четири пъти в рамките на една година, както отбелязва Комисията, като цитира доклада за мониторинг на ефикасността на коригиращите мерки, приети по отношение на асфалтирания селски път от Villamanrique de la Condesa до El Rocío (Informe de seguimiento de la eficacia de las medidas correctoras establecidas en el camino agrícola asfaltado Villamanrique de la Condesa — El Rocío, Junta de Andalucía Consejería de Medio Ambiente, 16 marzo de 2008), също така е вярно, че според изчисленията по това време цялата популация на иберийския рис в парковете на Doñana не достига дори 50 индивида. Освен това в окончателния доклад за извършена дейност, посочен в точка 29 от настоящото решение, се твърди, че е установен обмен на индивиди от вида иберийски рис между различните територии на район Doñana. В това отношение съгласно посочения доклад за мониторинг местата за преминаване на животни имат достатъчна растителна покривка, за да привлекат животните да ги използват, и склоновете при входа на местата за преминаване са напълно проходими за рисовете.

35 Освен това, както е подчертано в посочения окончателен доклад за извършена дейност, благодарение на залавянето на 13 индивида и на програмата за отглеждане в плен, са родени две малки от родители, произхождащи съответно от популациите от районите Andujar-Cardeña и Doñana. Това представлявало крачка напред в поддържането на сегашното генетично разнообразие.

36 Предвид изложеното по-горе, не може да се счита за надлежно доказано, че изпълнението на проекта за реконструкция на селския път се е отразило реално върху разпокъсването на местообитанието на иберийския рис в район Doñana.

37 По отношение на твърдението, че иберийските рисове в посочения район са изложени на повишена опасност от сблъсквания вследствие на изпълнението на проекта за реконструкция на селския път, следва да се приеме за установено следното.

38 Комисията цитира предварителния проект на документа, озаглавен „Устойчива мобилност, пътна безопасност и опазване на дивите животни в район Doñana" (Borrador, Movilidad sostenible, seguridad vial y conservación de la faune silvestre en la comarca de Doñana), предоставен от испанските власти на 18 декември 2006 г., който посочва, че сблъскванията на иберийски рисове с превозни средства са се превърнали в основна причина за смъртността на иберийските рисове от район Doñana, и следователно във фактор, който определя бъдещата жизнеспособност на популацията. Съгласно този предварителен проект това положение се влошава от два основни фактора, а именно нарастващия брой асфалтирани пътища, предимно през последното десетилетие на XX век, и увеличаването на движението по пътищата в целия район, както и от засиленото използване на главните пътища за туристически и търговски цели и от засиленото използване на асфалтираните селски пътища.

39 Според изследването, споменато в точка 27 от настоящото решение, през периода 2000—2003 г. смъртта на десет иберийски риса е причинена от сблъсквания в район Doñana. Безспорно е впрочем, че през този период само един иберийски рис е загинал вследствие сблъскване на селския път от Villamanrique de la Condesa до El Rocío.

40 През 2004 г. друг иберийски рис е намерил смъртта си на този път.

41 Безспорно е обаче, че след прилагането на допълнителните коригиращи мерки през ноември 2004 г. няма нови случай на блъснати иберийски рисове на посочения път поне до края на писменото производство пред Съда, приключило на 23 февруари 2009 г.

42 В това отношение следва да се напомни, че посочените коригиращи мерки се състоят в приемането на мерки за намаляване на скоростта, в поставянето на пътни знаци и на ограничителна ограда за гръбначните животни, както и в изграждането на места за преминаване на животните, мостове и съоръжения за отводняване.

43 Така по отношение на мерките за намаляване на скоростта и поставянето на пътни знаци от доклада на Inerco, посочен в точка 33 от настоящото решение, става ясно, че приетите от испанските власти мерки за намаляване на превишената скорост са довели до значително намаляване на скоростта на движение по разглеждания селски път в сравнение със скоростта, отбелязана няколко години по-рано.

44 Все пак от изследването относно природен парк Doñana, проведено през 2006 г. (Estudio de 2006 del Parque Natural de Doñana), става ясно, че отбелязаната средна скорост по посочения път е по-висока от разрешената.

45 В този контекст в доклада, цитиран в точка 34 от настоящото решение, се установява, че макар към момента да изглежда, че приетите мерки дават добри резултати, всички приети мерки биха могли да бъдат подобрени чрез контрол на скоростта, по-добра поддръжка на всички съоръжения и дори приемането на нови мерки.

46 По отношение на ограничителната ограда в доклада на WWF/Adena, посочен в точка 32 от настоящото решение, се изтъква, че тя не е поставена по цялата дължина на селския път от Villamanrique de la Condesa до El Rocío, като от едната

страна на пътя в участък с дължина около 3 километра липсва ограда. Следователно в този участък достъпът на иберийския рис до пътя не е ограничен. Съгласно доклада на Inerco, посочен в точки 33 и 43 от настоящото решение, поставянето на посочената ограда е изпълнено изцяло и приетите в това отношение мерки следва да се считат за подходящи за постигане на определените цели, макар да е необходима проверка на оградите, за да се гарантира тяхната цялост. Освен това инцидентните пробиви в оградата само по изключение щели да позволят преминаването на животни.

47 Докладът за мониторинг, посочен в точки 34 и 45 от настоящото решение, изтъква, че по отношение на участъка с дължина 11 000 метра от посочения селски път, който пресича природен парк Doñana, първите 9 300 метра, които минават през горската територия, представляваща благоприятно местообитание на иберийския рис, са изцяло оградени с ограничителна ограда от двете страни на шосето. Останалите 1 700 метра не били оградени предвид факта, че пътят пресичал лесно наводняваща се територия и служел за брод по време на големи наводнения. Впрочем там нямало никаква дървесна или храстовидна растителност, тъй като площите били предназначени за пасища.

48 От друга страна, от документа, на който се позовава Комисията, съставен по инициатива на Националната комисия за защита на природата на Кралство Испания и озаглавен „Технически предписания за изграждане на места за преминаване на животните и на огради, ограничаващи периметъра“ („Prescripciones técnicas para el diseño de pasos de fauna y vallados perimetrales“), става ясно, че по отношение на иберийския рис се препоръчват плетени или запоени оградни мрежи с височина 2 метра над земята. Всъщност е безспорно, че ограничителната ограда в конкретния случай е съобразена с препоръчваните спецификации, които противно на твърденията на Комисията в нейната реплика, по никакъв начин не са изключени за пътища с характеристики като тези на разглеждания.

49 Впрочем в посочения доклад за мониторинг се изтъква, че като коригираща мярка, свързана с ограничителната ограда, и с цел улесняването на бягството, в случай че иберийски рис излезе на разглеждания път, са поставени достатъчен брой изходи за бягство по цялото продължение на оградата, съсредоточени около вероятните места за достъп, като кръстопътищата или края и началото на оградите. Всъщност ефективността на тези изходи за бягство все още не била

проверена, доколкото оградите изпълнявали добре своето предназначение и нито един иберийски рис не бил успял да ги премине.

50 По отношение на местата за преминаване на животните, мостовете и съоръженията за отводняване следва да се направи препращане към точки 32—34 от настоящото решение.

51 Като се имат предвид всички обсъдени по-горе доказателства, оценени в тяхната съвкупност, следва да се приеме за установено, че Комисията не е доказала, че осъществяването на проекта за реконструкция на селския път е довело до повишена опасност от сблъсквания за иберийските рисове.

52 Също така, въпреки че определени доказателства по преписката изглежда сочат, че положението на територията на Doñana като цяло може и да не е задоволително с оглед изискванията за опазване на иберийския рис, по-специално поради относително завишения брой на смъртни случай на индивиди от този приоритетен вид поради сблъскване, доказателствата, представени на Съда, не му позволяват да установи, че проектът за реконструкция на селския път, придружен от коригиращи мерки, сам по себе си представлява намеса, която създава опасност от изчезването на иберийския рис в съответната територия и следователно от сериозно засягане на екологичните характеристики на тази територия.

53 Затова следва да се отхвърли първото твърдение за нарушение.

По второто твърдение за нарушение, изведено от твърдяното неизпълнение на задълженията, които произтичат за ответната държава членка от член 12, параграф 4 от Директивата за местообитанията

Доводи на страните

54 Комисията твърди, че макар да признават, че три иберийски риса са убити неумишлено на селския път от Villamanrique de la Condesa до El Rocío съответно през 1996 г., 2002 г. и 2004 г., испанските власти не въвеждат система за стриктен мониторинг на неумишленото убиване на иберийски рисове на разглеждания асфалтиран път и не приемат необходимите мерки за опазване с цел неумишленото убиване да няма отрицателни последици за този защитен вид.

55 Кралство Испания възразява, че е приело мерки, които са се оказали подходящи и намаляват значително опасността от неумишлено убиване. От друга страна, испанските власти осигурявали задоволителен мониторинг по отношение на приетите мерки и изследвали нови мерки, евентуално още по-подходящи за опазването и подобряването на положението на вида.

Съображения на Съда

56 Съгласно член 12, параграф 4 от Директивата за местообитанията във връзка с приложение IV, буква а) от последната държавите членки установяват система за мониторинг по-специално на неумишленото убиване на иберийски рисове. В

светлината на събраната информация държавите членки предприемат по-нататъшни мерки за изследване и опазване, които са необходими, за да се гарантира по-специално, че неумишленото убиване няма да има значителни отрицателни последици за съответните видове.

57 По отношение на въвеждането на система за мониторинг на неумишленото убиване на иберийски рисове следва да се посочи, че съгласно резюмето на окончателния доклад за извършена дейност, посочен в точка 29 от настоящото решение, въз основа на географски критерии е създадена база данни за смъртността на иберийските рисове по причини, които нямат естествен характер, включително сблъсканията. Така било възможно да се определят териториите, където съществува най-голяма опасност за иберийския рис в неговия район на разпространение.

58 По отношение на мерките за опазване, които са необходими, за да се гарантира, че неумишленото убиване няма да има значителни отрицателни последици за иберийския рис, могат по същество да се повторят съображенията, обосноваващи отхвърлянето на първото твърдение за нарушение.

59 В случая, както поддържа Кралство Испания, фактът, че испанските власти предприемат по-нататъшни мерки за изследване, които могат допълнително да създадат по-благоприятни условия за опазване и подобряване на положението на вида, не може сам по себе си да доведе до извода, че приетите мерки са неподходящи за постигането на целта на член 12, параграф 4 от Директивата за местообитанията, посочена по-конкретно в предходната точка.

60 При това положение следва да се отхвърли второто твърдение за нарушение.

61 От всичко изложено дотук следва, че искът на Комисията трябва да се отхвърли, без вече да е необходимо произнасяне по твърдението на Кралство Испания в

неговата писмена дуплика за недопустимост на иска поради предполагаемата неяснота и неточност на първото твърдение за нарушение.

По съдебните разноски

62 По силата на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Кралство Испания е направило искане за осъждането на Комисията и последната е загубила делото, тя трябва да бъде осъдена да заплати разноските.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

1) Отхвърля иска.

2) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Подписи